

miske Grunde anføres for, at Staten under de foreliggende Forhold, der paa saa mange Maader har udviklet sig anderledes, end man har kunnet forudse, kommer Banerne til Hjælp. Udvalget er dog af den Formening, at det maa være en Betingelse for Statens Støtte, at ogsaa de andre i Banens Opretholdelse interesserede Parter viser deres Interesse ved at deltage i den fornødne Kapitals Tilvejebringelse, som almindelig Regel med Halvdelen, dog at der i enkelte særlige Tilfælde vil kunne ydes et Bidrag fra Statens Side af indtil 75 pCt. af de til Moderniseringsforanstaltningerne medgaaede Udgifter. Paa den anden Side vil Udvalget mene, at der igennem denne Deltagelse i den fornødne Kapitals Tilvejebringelse ligger tilstrækkelig Sikkerhed for den vedkommende Egnns Interesse i en Banes Opretholdelse, saaledes at det ikke vil være paakrævet at forlange yderligere Garantier for Banens Bestaaen i et større eller mindre Aaremaal. Statens Bidrag vil i Overensstemmelse med det foran udviklede kunne gives som et direkte Tilskud, for hvilket Staten faar Aktier, og saaledes, at det resterende Beløb tilvejebringes fra anden Side. Det Beløb, der paa denne Maade vil udkræves fra Statens Side som Tilskud til de paagældende Baner, vil efter Beregninger foretaget af Udvalget i hvert Fald ikke behøve at overskride 5 Mill. Kr., hvilket Beløb derfor foreslaas ydet disse som Tilskud fra Staten.

Da Udvalget imidlertid har været klar over, at det muligvis adskillige Steder vil være vanskeligt for Kommunerne at tilvejebringe det ommeldte Restbeløb, har man ment tillige at burde stille Forslag om, at Staten kan stille hele det paagældende Beløb af indtil 9 Mill. Kr. til Raadighed, saaledes at Statens Andel, indtil 5 Mill. Kr., i saa Tilfælde ydes som rente- og afdragsfrit Laan mod Pant i det anskaffede Materiel og paa Betingelse af, at der stilles fornøden bankmæssig eller kommunal Garanti for Forrentning og Afdrag af Restbeløbet.

Efter at der var opnaaet Enighed om de ovenfor angivne Retningslinier for den Støtte, man vilde foreslaa ydet Privatbanerne fra Staten, har det indenfor Udvalget været overvejet, om man ikke derefter — som forudsat i Kommissoriet — burde optage Forhandlinger med de enkelte Banestyrelser for at sikre sig disses Tilslutning til Formen og Vilkaarene for den Støtte, som Udvalget paa Grundlag af det indsamlede Materiale i hvert enkelt Tilfælde vilde foreslaa ydet den paagældende Bane.

Udvalget har imidlertid været klar over, at saadanne Forhandlinger, der — i alt Fald i mange Tilfælde — kunde forudses at nødvendiggøre Forhandlinger ogsaa til anden Side, vilde blive saa langvarige, at det formentlig herefter vilde være udelukket at kunne faa en Lov om Støtte fra Staten til Privatbanerne gennemført i indeværende Rigsdagssamling.

Da Udvalget er af den Opfattelse, at snarlig Hjælp til Privatbanerne under Hensyn til disses hele øjeblikkelige Stilling maa anses for særdeles ønskelig, maa man anse det for rettest, at Lovgivningsmagtens Tilslutning straks i Overensstemmelse med det foran udviklede søges indhentet med Hensyn til Størrelsen af de Beløb, der vil kunne disponeres over til Fordel for Privatbanerne som Helhed, samt til de nærmere Former og Vilkaar, hvorunder Statens Støtte kan ydes. Ogsaa som Baggrund for de senere Forhandlinger med de enkelte Banestyrelser m. fl. paa Grundlag af det indsamlede Materiale vil Udvalget anse det for mest hensigtsmæssigt,